

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) J. V., b) M. V., c) A. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2019, č. j. 16 A 46/2019 – 12,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 9. 1. 2020 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí ministra dopravy ze dne 26. 11. 2018, č. j. 49/2018-510-RK/5, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a) (dále jen „stěžovatel“) a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 12. 6. 2018, č. j. 127/2018-910-IPK/15, jímž byla povolena stavba „Silnice I/68 Třanovice – Nebory“ v rozsahu čtyř stavebních objektů, v řízení vedeném podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2019, č. j. 16 A 46/2019 - 12, bylo rozhodnuto o postoupení předmětné věci Krajskému soudu v Ostravě, jakožto soudu místně příslušnému dle § 7 odst. 4 s. ř. s.

[3] Uvedené usnesení krajského soudu napadl stěžovatel blanketní kasační stížností spojenou s žádostí o osvobození od soudních poplatků a s návrhem na ustanovení zástupce.

[4] Ve dnech 11. 2. 2020 a 12. 2. 2020 stěžovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu dvě podání, která vzhledem k jejich obsahu nelze považovat za doplnění kasační stížnosti, neboť neobsahují žádnou argumentaci vztahující se k předmětu řízení. Stěžovatel v uvedených podáních, která doručil do celé řady spisů vedených u zdejšího soudu, pouze uvádí, že s odkazem na své zdravotní komplikace žádá přerušování řízení až do doby jeho

zotavení, prodloužení všech lhůt a uplatňuje veškeré opravné prostředky. Současně stěžovatel žádá, aby mu až do 15. 3. 2020 nebyly zasílány další písemnosti a aby mu byly opětovně doručeny písemnosti, které mu byly doručeny v období od dne 15. 6. 2019 do dne 22. 1. 2020.

[5] V mezidobí Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 39 A 1/2020 – 28, odmítl předmětnou žalobu, neboť mu v jejím projednání brání překážka věci zahájené (litispendence), jelikož dne 23. 12. 2018 podal stěžovatel u Krajského soudu v Ostravě žalobu v téže věci, která je nyní projednávána pod sp. zn. 39 A 3/2019. Žaloba podaná ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (žaloba projednávána v nyní posuzované věci) tedy byla podána později než žaloba podaná u Krajského soudu v Ostravě (projednávána pod sp. zn. 39 A 3/2019). Usnesení nabylo právní moci dne 10. 2. 2020. Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že proti uvedenému usnesení podal stěžovatel dne 24. 2. 2020 kasační stížnost, která je Nejvyšším správním soudem vedena pod sp. zn. 5 As 66/2020 a o níž dosud nebylo rozhodnuto.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., Nejvyšší správní soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že jednou z podmínek, za nichž může krajský soud rozhodnout o postoupení věci jinému místně příslušnému krajskému soudu podle § 7 odst. 6 s. ř. s., je existence příslušného řízení o žalobě či jiném návrhu ve správním soudnictví, tedy skutečnost, že řízení o dané věci je stále vedeno. Stejně tak Nejvyšší správní soud může o kasační stížnosti směřující proti usnesení krajského soudu o postoupení věci jinému krajskému soudu rozhodovat jedině tehdy, pokud řízení v postoupené věci stále probíhá a nebylo skončeno. Nemůže totiž v řízení o kasační stížnosti proti takovému usnesení o postoupení věci posuzovat místní příslušnost krajského soudu k řízení o žalobě, bylo-li takové řízení o žalobě již pravomocně skončeno. Pravomocným skončením řízení před krajským soudem, jemuž byla věc jiným krajským soudem postoupena, tak odpadá předmět řízení o kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci, neboť Nejvyšší správní soud již nemá o čem rozhodovat. Tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný (srov. obdobně např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2018, č. j. 5 As 343/2017 – 28, a ze dne 29. 8. 2017, č. j. 7 As 195/2017 – 14, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[8] Smyslem rozhodování Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení krajského soudu o postoupení věci jinému místně příslušnému krajskému soudu je ochrana jeho procesních práv v rámci probíhajícího soudního řízení. V nyní projednáváné věci ovšem bylo řízení o žalobě stěžovatele pravomocně skončeno již dne 10. 2. 2020. To pro rozhodování o této kasační stížnosti znamená neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, neboť již není vedeno řízení o věci, která byla Krajským soudem v Ústí nad Labem postoupena Krajskému soudu v Ostravě.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

pokračování

[10] Má-li stěžovatel za to, že Krajský soud v Ostravě nebyl k projednání žaloby místně příslušný, může tuto námitku samozřejmě uplatnit v rámci řízení o kasační stížnosti proti již zmíněnému konečnému rozhodnutí v dané věci, tedy proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 1. 2020, č. j. 39 A 1/2020 – 28.

[11] Pokud jde o návrhy, které stěžovatel vznesl svým podáním ze dne 11. 2. 2020, lze uzavřít, že přerušování řízení ani prodloužení lhůt s ohledem na zdravotní stav stěžovatele není v dané věci na místě, neboť jeho další procesní aktivita by nemohla nic změnit na skutečnosti, že předmět tohoto řízení odpadl.

[12] Obdobně Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu na ustanovení zástupce pro řízení před kasačním soudem, neboť s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti by takové rozhodnutí bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Navíc v řízení o dané kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o postoupení věci, jímž řízení před krajským soudem skončeno nebylo, by stěžovateli nevznikla povinnost platit soudní poplatek ani v případě, že by jeho kasační stížnost byla projednatelná (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS).

[13] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 27. února 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu